

U IME CRNE GORE

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudija Zorana Smolovića, kao predsjednika vijeća, Rama Strikovića i Dragiše Rakočevića, kao članova vijeća, uz učešće službenika suda Milice Rašović, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih M.Č., N.M., V.S., N.M., S.K., D.K., B.P., R.V., B.P. i S. M., zbog krivičnog djela kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore (KZ CG) u sticaju sa krivičnim djelom računarska prevara iz čl.352 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, rješavajući po žalbama Višeg državnog tužioca u Podgorici, branioca optuženog M.Č., advokata D. Đ., zajedničkoj žalbi branilaca optuženih N.M., V.S. i B.P., advokata B.A. i D. D., branioca optuženog N.M., advokata D. M., branioca optuženog S.K., advokata Č.D., branioca optuženog D.K., advokata N. M., koji je izjavio žalbu i za optuženog B.P. i branioca optuženih R.V. i S.M., advokata Z. B. kao i odgovorima na žalbu Višeg državnog tužioca, koje su podnijeli branilac optuženog N.M., advokat M. V., branioci optuženih N.M., V.S. i B.P., advokati B. A. i D. D., branilac optuženog S.K., advokat Č.D., branilac optuženog D.K., advokat N. M., koji je dostavio odgovor na žalbu i za optuženog B.P., izjavljenih protiv presude Višeg suda u Podgorici K.br.109/13 od 16.07.2015.godine, nakon javne sjednice održane dana 14.04.2016.godine, u prisustvu državnog tužioca u Vrhovnom državnom tužilaštvu Đurđine Ivanović, optuženih M.Č., N.M., S.K., D.K., B.P., R.V. i B.P. i branilaca optuženih advokata D. Đ., B. A., D.M., Čeda D., N. M., po zamjениčkom punomoćju advokata Z. B. za optužene S. M. i R.V., advokata J.P. i advokata M. V., a u odsustvu uredno obaviještenih optuženih V.S., S.M. i N.M., nakon tajnog vijećanja i glasanja istog dana, donio je

P R E S U D U

Odbijaju se kao neosnovane žalbe Višeg državnog tužioca u Podgorici i branilaca optuženih V.S., S.K., B.P., R.V., B.P. i S.M. i u odnosu na ove optužene p o t v r đ u j e presuda Višeg suda u Podgorici K.br.109/2013 od 16.07.2015.godine.

Uvažavaju se žalbe branilaca optuženih M.Č. i N.M. i u odnosu na ove optužene p r e i n a č a v a presuda Višeg suda u Podgorici K.br.109/2013 od 16.07.2015.godine, u dijelu odluke o kazni, na način što sud ovim optuženima primjenom čl.42 i 48 Krivičnog zakonika Crne Gore prethodno za krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore uzima kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od po 2 (dvije) godine, dok im za krivično djelo prevara iz čl.244 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od po 3 (tri) godine, pa ih sud primjenom čl.42, 48 i 51 Krivičnog zakonika Crne Gore o s u đ u j e na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od po 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci, u koju kaznu im se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru i to optuženom M.Č. od 31.08.2012.godine pa nadalje, a optuženom N.M. od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine.

Uvažava se žalba branioca optuženog D.K. u dijelu odluke o oduzimanju imovinske koristi, a povodom te žalbe i po službenoj dužnosti u tom dijelu i u odnosu na optužene S. K. i R.V. p r e i n a č a v a presuda Višeg suda u Podgorici K.br.109/2013 od 16.07.2015.godine, tako što se iz ove presude u odnosu na optužene D.K., Sašu Klikovca i R.V., odluka o oduzimanju imovinske koristi otklanja.

U preostalom dijelu u odnosu na optužene M.Č., N. M. i D.K. prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Podgorici K.br.109/2013 od 16.07.2015.godine optuženi M.Č., N.M., V.S., S.K., D.K., B.P., R.V., B.P. i S.M. su oglašeni krivim zbog krivičnog djela kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, optuženi M.Č., N.M., S.K., D.K. i R.V. u sticaju sa krivičnim djelom prevara iz čl.244 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, optuženi V.S. i B.P. u sticaju sa krivičnim djelom prevara iz čl.244 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, a optuženi B.P. u sticaju sa krivičnim djelom prevara u pokušaju iz čl.244 st.4 u vezi st.1 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika Crne Gore, a optužena S.M. u sticaju sa krivičnim djelom prevara u pokušaju iz čl.244 st.1 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika Crne Gore, pa je prvostepeni sud optuženima prethodno utvrdio kazne zatvora i to optuženom M.Č. za krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, za krivično djelo prevara iz čl.244 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, optuženom N.M. za krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, za krivično djelo prevara iz čl.244 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, optuženom V. S. za krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, za krivično djelo prevara iz čl.244 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 1 (jednu) godinu i 6 (šest) mjeseci, optuženom S.K. za krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, za krivično djelo prevara iz čl.244 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, optuženom D. K. za krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, za krivično djelo prevara iz čl.244 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci, optuženom B. P. za krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u

trajanju od 6 (šest) mjeseci, za krivično djelo prevara iz čl.244 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, optuženom R. V. za krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, za krivično djelo prevara iz čl.244 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, optuženom B.P. za krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, za krivično djelo prevara u pokušaju iz čl.244 st.4 u vezi st.1 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i optuženoj S. M. za krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 2 (dva) mjeseca, za krivično djelo prevara u pokušaju iz čl.244 st.1 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika Crne Gore kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, pa su osuđeni i to optuženi M.Č. i N.M. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od po 6 (šest) godina i 6 (šest) mjeseci, u koje kazne im se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru i to optuženom M.Č. počev od 31.08.2012.godine, pa nadalje, dok pritvor bude trajao, a optuženom N.M. počev od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine, optuženi V.S. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 10 (deset) mjeseci, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 05.09.2012.godine do 14.05.2014.godine, optuženi S.K. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) i 4 (četiri) mjeseca, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 13.09.2012.godine do 14.05.2014.godine, optuženi D.K. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 10 (deset) mjeseci, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine, optuženi B.P. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine, optuženi R.V. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine, optuženi B.P. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 1 (jedan) mjesec, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine i optužena S.M. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, u koju kaznu joj se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine.

Istom presudom optuženi su obavezani da na ime troškova krivičnog postupka - sudskog paušala plate Višem sudu novčani iznos od po 200,00 eura, kao i da plate ostale troškove postupka u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, uz prijetnju prinudne naplate.

Na osnovu čl.482 Zakonika o krivičnom postupku, u vezi čl.112 i 113 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore od optuženih M.Č., N.M., S.K., D.K., B.P. i R.V. se oduzima imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela u ukupnom iznosu od 223.516,17 eura, koju su optuženi obavezni solidarno uplatiti u Budžet Crne Gore, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudne naplate.

Istom presudom optuženi N.M. je na osnovu čl.373 st.1 tač.2 Zakonika o krivičnom postupku je oslobođen od optužbe da je izvršio krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore u sticaju sa krivičnim djelom računarska prevara iz čl.352 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Troškovi krivičnog postupka u odnosu na ovog optuženog padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv te presude žalbu je izjavio Viši državni tužilac u Podgorici zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl.386 st.1 tač.8 i 9 Zakonika o krivičnom postupku, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz čl.388 st.1 Zakonika o krivičnom postupku i odluke o kazni iz čl.389 st.1 Zakonika o krivičnom postupku, sa predlogom da Apelacioni sud Crne Gore uvaži žalbu tužioca i pobijanu presudu Višeg suda u Podgorici K.br.109/2013 od 16.07.2015.godine ukine i predmet vrati na ponovni postupak i odluku ili istu preinači tako što će optužene oglasiti krivim za krivična djela koja su im optužnicom stavljena na teret i osuditi po zakonu.

Branilac optuženog M.Č., advokat D. Đ. je izjavio žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika i odluke o kazni, sa predlogom da Apelacioni sud Crne Gore, kao drugostepeni, presudu Višeg suda u Podgorici K.br.109/2013 od 16.07.2015.godine ukine i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje prvostepenom sudu ili da istu preinači na način što će optuženog osloboditi od optužbe ili preinači u dijelu odluke o kazni na način što će smanjiti kaznu optuženom M.Č..

Branioći optuženih N.M., V.S. i B.P., advokati B. A.i D. D. su izjavili zajedničku žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakonika, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da Apelacioni sud ukine prvostepenu presudu i vrati na ponovno suđenje ili istu preinači tako što će otvoriti glavni pretres i neposredno utvrditi sve odlučne činjenice, te optužene osloboditi od optužbe.

Branilac optuženog N.M., advokat D.M. je izjavio žalbu zbog svih zakonskih razloga, sa predlogom da Apelacioni sud Crne Gore, u postupku po žalbi, presudu Višeg suda u Podgorici K.br.109/2013 od 16.07.2015.godine ukine i spise predmeta vrati na ponovni postupak i odlučivanje prvostepenom sudu ili da istu preinači na način što će optuženog N. M.osloboditi od optužbe.

Branilac optuženog S.K., advokat Č.D. je izjavio žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl.385 st.1 tač.1 u vezi čl.386 st.1 tač.3, 5 i 8 Zakonika o krivičnom postupku, povrede Krivičnog zakonika i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom da Apelacioni sud Crne Gore preinači presudu Višeg suda u Podgorici K.br.109/2013 od 16.07.2015.godine i donese presudu kojom se optuženi S.K. oslobađa od optužbe da je izvršio krivična djela koja mu se stavljaju na teret ili da istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Branilac optuženog D.K., advokat N. M. je izjavio žalbu zbog svih zakonskih osnova, sa predlogom da Apelacioni sud Crne Gore usvoji žalbu na način što će preinačiti osporenu presudu i optuženog D.K. osloboditi od optužbe, uključujući i neosnovanu mjeru oduzimanja nepostojeće imovinske koristi ili da pobijanu presudu ukine i istu vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Branilac optuženog B.P., advokat N. M. je izjavio žalbu zbog svih zakonskih osnova, sa predlogom da Apelacioni sud Crne Gore usvoji ovu žalbu na način što će preinačiti osporenu presudu i optuženog B.P. osloboditi od optužbe ili da pobijanu presudu ukine i vrati na ponovni postupak.

Branilac optuženih S.M. i R.V., advokat Z. B. je izjavio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba krivičnog postupka i povrede Krivičnog zakonika, sa predlogom da Apelacioni sud Crne Gore, nakon uvida u spise predmeta i navoda ove žalbe, ukine presudu Višeg suda u Podgorici K.br.109/2013 od 16.07.2015.godine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku ili da istu preinači i optužene oslobodi od optužbe.

Odgovor na žalbu Višeg državnog tužioca u Podgorici je dostavio branilac optuženog N.M., advokat M.V., sa predlogom da Apelacioni sud odbije kao neosnovane navode predmetne žalbe u odnosu na ovog optuženog i istog pravosnažno oslobodi krivice za krivično djelo koje mu je optužnicom stavljeno na teret.

Branioци optuženih N.M., V.S. i B.P., advokati B. A. i D. D. su dostavili zajednički odgovor na žalbu Višeg državnog tužioca u Podgorici, sa predlogom da Apelacioni sud istu odbije kao neosnovanu.

Branilac optuženog S.K., advokat Č. D. je dostavio odgovor na žalbu Višeg državnog tužioca u Podgorici, sa predlogom da se žalba tužioca, u dijelu u kojem se traži da se ovaj optuženi oglasi krivim za krivična djela koja su mu optužnicom stavljena na teret, odbije kao neosnovana.

Branilac optuženog D.K., advokat N. M. je dostavio odgovor na žalbu Višeg državnog tužioca u Podgorici, sa predlogom da Apelacioni sud odbije žalbu tužioca kao neosnovanu u odnosu na optuženog D.K. i uvaži žalbu branioca ovog optuženog.

Branilac optuženog B.P., advokat N. M. je dostavio odgovor na žalbu Višeg državnog tužioca u Podgorici, sa predlogom da Apelacioni sud odbije žalbu tužioca kao neosnovanu u odnosu na optuženog B.P. i uvaži žalbu branioca ovog optuženog.

Na sjednici drugostepenog vijeća državni tužilac u Vrhovnom državnom tužilaštvu

Đurđina Ivanović je izjavila da u svemu ostaje pri navodu u predlogu Višeg državnog tužioca u Podgorici kao i predlogu iz pisanog akta, odnosno da se žalba Višeg državnog tužioca uvaži, a da se žalbe branilaca optuženih odbiju kao neosnovane.

Branilac optuženog M.Č., advokat D. Đ. je izjavio da u svemu ostaje pri predlogu i razlozima podnijete žalbe uz napomenu da u izreci prvostepene presude stoji "da su optuženi dovođenjem u zabludu što predstava

radnju krivičnog djela prevare, to nije navedeno u mjestu gdje treba da stoji u optužnici".

Optuženi M.Č. je izjavio da ostaje pri razlozima i predlogu iz žalbe svog branioca i njegovim navodima na sjednici vijeća.

Branilac optuženog N.M., advokat D. M. je izjavio da u svemu ostaje pri razlozima i predlogu žalbe.

Branilac optuženih N.M., V.S. i B.P., advokat B. A. je izjavio da ostaje u svemu pri razlozima i predlogu podnijete žalbe, kao i odgovora na žalbu državnog tužioca.

Optuženi N.M. je izjavio da ostaje pri razlozima i predlogu iz žalbe svog branioca i njegovim navodima na sjednici vijeća.

Optuženi B.P. je izjavio da ostaje pri razlozima i predlogu iz žalbe svog branioca i njegovim navodima na sjednici vijeća.

Branilac optuženog S.K., advokat Č.D. je izjavio da ostaje pri navodima i predlozima svoje žalbe i odgovora na žalbu državnog tužioca.

Optuženi S.K. je izjavio da ostaje pri razlozima i predlogu iz žalbe svog branioca i njegovim navodima na sjednici vijeća.

Branilac optuženih D.K. i B.P., advokat N. M. je izjavio da ostaje pri navodima i predlozima svoje žalbe i odgovora na žalbu državnog tužioca.

Optuženi D.K. je izjavio da ostaje pri razlozima i predlogu iz žalbe svog branioca i njegovim navodima na sjednici vijeća.

Optuženi B.P. je izjavio da ostaje pri razlozima i predlogu iz žalbe svog branioca i njegovim navodima na sjednici vijeća.

Branilac optuženih R.V. i S.M., advokat J. P. je izjavila da ostaje pri navodima i predlozima izjavljene žalbe.

Optuženi R.V. je izjavio da ostaje pri razlozima i predlogu iz žalbe svog branioca i njegovim navodima na sjednici vijeća.

Branilac optuženog N.M., advokat M. V. je izjavio da ostaje pri razlozima i predlogu odgovora na žalbu državnog tužioca.

Vrhovno državno tužilaštvo Crne Gore je u smislu odredbe čl.392 st.5 Zakonika o krivičnom postupku dostavilo akt Ktž.br.47/16 od 24.02.2016.godine, sa predlogom da se uvaži kao osnovana žalba Višeg državnog tužioca u Podgorici Kt.br.84/12 od 16.11.2015.godine i odbiju kao neosnovane žalbe branilaca optuženih M.Č., N.M., V.S., S.K., D.K., B.P., R.V., B.P. i S.M., izjavljeni protiv presude Višeg suda u Podgorici K.br.109/2013 od 16.07.2015.godine.

Po razmatranju prvostepene presude, žalbi, odgovora na žalbu i svih spisa ovog predmeta, pazeći po službenoj dužnosti na odredbe čl.398 st.1 Zakonika o krivičnom postupku, Apelacioni sud je odlučio kao u izreci presude, a sa razloga koji slijede:

Polazeći od razloga izjavljenih žalbi, po nalaženju Apelacionog suda, nijesu osnovane žalbe Višeg državnog tužioca i branilaca optuženih u kojima se navodi da je prvostepena presuda zahvaćena bitnim povredama odredaba krivičnog postupka, a koje povrede se po navodima žalbi sastoje u tome što je izreka pobijane presude nerazumljiva, protivrječna sama sebi i razlozima presude, da nijesu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a da su dati razlozi protivrječni i nejasni i da o odlučnim činjenicama postoji znatna protivrječnost između onoga što se navodi u razlozima presude o sadržini isprava i zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih isprava, odnosno da je optužba prekoračena u smislu odredbe čl.369 st.1 Zakonika o krivičnom postupku, a u čemu su po navodima žalbi sadržane bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl.386 st.1 tač.5, 8 i 9 Zakonika o krivičnom postupku. U postupku donošenja pobijane presude kao ni u samoj presudi nijesu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka na čije postojanje ovaj sud kao drugostepeni pazi po službenoj dužnosti, niti pak one povrede na koje se ukazuje žalbama Višeg državnog tužioca u Podgorici i branilaca optuženih. Po nalaženju Apelacionog suda, prvostepena presuda je u svemu jasna i razumljiva, kako u izreci tako i u obrazloženju i sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama iz kojih se pouzdano zaključuje da su optuženi M.Č., N.M., V.S., S.K., D.K., B.P., R.V., B.P. i S.M. izvršili krivična djela koja su im stavljena na teret, na način kako je to činjenično opisano u izreci prvostepene presude, koje su sve radnje preduzeli radi izvršenja istih, dok se iz razloga prvostepene presude vidi jasno i određeno, koji dokazi potvrđuju odlučne činjenice i kako je prvostepeni sud cijenio izvedene dokaze, a što je sve u skladu sa sadržinom dokaza na kojima se zasnivaju utvrđenja prvostepenog suda da su optuženi izvršili krivična djela koja su im stavljena na teret i za koje su osuđeni kao u izreci prvostepene presude.

Ne stoje iznijeti žalbeni navodi da je prvostepeni sud prekoračio optužbu u smislu čl.369 st.1 Zakonika o krivičnom postupku, čime je počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl.386 st.1 tač.5 Zakonika o krivičnom postupku. Naime, po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud s pravom nije prihvatio pravnu ocjenu

djela iz optužnice Višeg državnog tužioca u Podgorici da su optuženi izvršili krivično djelo računarska prevara iz čl.352 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, već je pravilno radnje optuženih kvalifikovao i to u odnosu na optužene M.Č., N. M. S.K., D.K. i R.V. kao krivično djelo prevara iz čl.244 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, optuženih V.S. i B.P. kao krivično djelo prevara iz čl.244 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, optuženog B.P. kao krivično djelo prevara u pokušaju iz čl.244 st.4 u vezi st.1 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika Crne Gore, a u odnosu na optuženu S. M. kao krivično djelo prevara u pokušaju iz čl.244 st.1 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Krivično djelo računarska prevara iz čl.352 Krivičnog zakonika Crne Gore čini ono lice koje unese, izmijeni, izbriše, propusti unošenje tačnog podatka ili na drugi način prikrije ili lažno prikaže računarski podatak ili izvrši bilo kakvo ometanje rada računarskog sistema i time utiče na rezultat elektronske obrade, prenosa podataka i funkcionisanja računarskog sistema, u namjeri da sebi ili drugom pribavi protivpravnu korist i time drugom prouzrokuje imovinsku štetu. Dakle, posljedica ovih preduzetih radnji jeste da se dobije određeno stanje na računaru ili u računarskom sistemu koje ne bi bilo dobijeno niti bi se do njega moglo doći, a da nije taj podatak unijet, izbrisan, promijenjen. Pored tog objektivnog uslova, mora postojati i subjektivni uslov ovog krivičnog djela, odnosno da je umišljaj učinioca upravljen da se unese, ošteti ili prikrije taj podatak u računarski sistem, sa namjerom da se sebi ili nekom drugom pribavi korist, i to protivpravna imovinska korist ili da se drugom prouzrokuje šteta. Krivično djelo računarska prevara je zapravo specijalis krivično djelo u odnosu na krivično djelo prevara, jer ono i jeste poseban oblik prevare, ali ono što ga razlikuje od klasične prevare jeste što za računarsku prevaru nema dovođenja u zabludu ili održavanja u zabludi nekog lica, jer to u suštini nije ni moguće učiniti, pa se računarska prevara ne može svrstati u opšte krivično djelo prevare.

Naime, svim optuženima je bilo stavljeno na teret da su netačnim podacima i lažnim prikazivanjem činjenica i računarskih podataka, u računarski sistem banke, uticali na rezultat elektronske obrade podataka i funkcionisanje bankarskog računarskog sistema, u namjeri da za sebe i drugom pribave protivpravnu imovinsku korist u iznosu većem od 30.000 eura, na način što je optuženi M.Č. zajedno sa ostalim optuženima, koristeći se programerskim vještinama, lažno se predstavljajući kao vlasnici žiro računa, davao instrukcije da se sa računa otvorenih u inostranim bankama izvrši prenos novčanih sredstava na devizne račune optuženih otvorenih kod crnogorskih poslovnih banaka. Slijedeći zakonsku definiciju krivičnog djela računarska prevara, radnje koje se optužnicom stavljaju na teret optuženima i činjenice utvrđene izvedenim dokazima na glavnom pretresu, prvostepeni sud je pravilno zaključio da u ovom slučaju nije došlo do kompromitacije - ometanja računarskog sistema banaka, u kojima je i iniciran transfer novca niti je izvršeno bilo kakvo ometanje računarskog sistema koje bi imalo za posljedicu pogrešan rezultat elektronske obrade, prenosa podataka i funkcionisanje računarskog sistema, pri tom imajući u vidu sadržinu nalaza i mišljenja vještaka za informatiku i programersku opremu i činjenice utvrđene presretnutim razgovorima optuženog M.Č. sa službenikom "UBS" banke i sadržinu prepiske putem i - mail sa službenikom "Credit Suisse", koje dokaze je prvostepeni sud pravilno cijenio, a Apelacioni sud kao pravilne prihvata.

Pravilan je zaključak prvostepenog suda da optuženi M.Č., a kako mu je to stavljeno na teret predmetnom optužnicom, nije koristeći svoje računarske vještine, netačnim podacima i lažnim prikazivanjem činjenica i računarskih podataka uticao na funkcionisanje bankarskog računarskog sistema, već je optuženi Č. lažnim prikazivanjem činjenica, odnosno lažno se predstavljajući kao vlasnik žiro računa oštećenih u inostranim bankama, putem i - maila, dao instrukcije da se sa računa oštećenih izvrši prenos novčanih sredstava na

devizne račune optuženih otvorene u crnogorskim poslovnim bankama i na taj način doveo u zabludu službenike tih banaka da su stvarni vlasnici računa inicirali transakcije novca i postupajući po navedenim instrukcijama, kreirali swift poruke, po osnovu kojih je potom izvršen transfer novčanih sredstava. Dakle, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je izmijenio činjenične navode u izreci pobijane presude u odnosu na činjenične navode iz optužnice, nalazeći da na taj način nije povrijeđen objektivni identitet optužnice, imajući u vidu da se prvostepeni sud kretao u okviru istog događaja odnosno činjeničnog opisa iz optužbe, na osnovu kojeg je presuda i donijeta, s tim što je u izvjesnoj mjeri izmijenio činjenični opis iz optužnice, u dijelu koji se odnosi na zakonska obilježja krivičnog djela prevara iz čl.244 Krivičnog zakonika Crne Gore, a izmijenjeni činjenični opis nije nepovoljniji za optužene. Naime, činjenični opis iz optužnice je sadržao sva zakonska obilježja krivičnog djela prevara iz čl.244 Krivičnog zakonika Crne Gore i bez obzira što zakonska obilježja krivičnog djela računarska prevara iz čl.352 Krivičnog zakonika Crne Gore kao bitno obilježje ne sadrži dovođenje u zabludu, a koji elemenat je bio sadržan u činjeničnom opisu predmetne optužnice. S obzirom na prednje navedeno, kako iz činjeničnog opisa optužnice proizilazi elemenat krivičnog djela prevara - dovođenje u zabludu, to je prvostepeni sud bio ovlašten da izmijeni pravnu ocjenu djela i optužene oglasi krivim za krivično djelo prevara iz čl.244 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Krivičnim zakonikom Crne Gore krivično djelo računarska prevara je svrstano u glavi dvadeset osmoj u krivična djela protiv bezbjednosti računarskih podataka, dok je krivično djelo prevara svrstano u glavi dvadeset drugoj u krivična djela protiv imovine. Zaštitni objekat kod krivičnog djela računarska prevara je bezbjednost računarskog podatka, dok je kod krivičnog djela prevara zaštitni objekat imovina. Kao što je ranije navedeno, krivično djelo računarska prevara je zapravo specijalis krivično djelo u odnosu na krivično djelo prevara, jer ono i jeste poseban oblik prevare, ali ono što ga razlikuje od klasične prevare jeste što za računarsku prevaru nema dovođenja u zabludu ili održavanja u zabludi nekog lica, jer to u suštini nije ni moguće učiniti, pa se računarska prevara ne može svrstati u opšte krivično djelo prevare. Nasuprot navodima izjavljenih žalbi, prvostepeni sud nije prekoračio optužbu odnosno povrijedio identitet presude i optužbe u smislu čl.369 st.1 Zakonika o krivičnom postupku. Naime, nema povrede objektivnog identiteta ako sud zasniva presudu na činjeničnom stanju utvrđenom na glavnom pretresu, koje se razlikuje od činjeničnog stanja opisanog u optužbi, ako nije nepovoljnije za optuženog, pod uslovom da se u osnovi radi o istom životnom događaju. Dakle, prvostepeni sud se u konkretnom slučaju pravilno kretao u okviru istog događaja odnosno činjeničnog opisa iz optužbe, na osnovu kojeg je presuda i donijeta, s tim što je u izvjesnoj mjeri izmijenio činjenični opis iz optužnice, u dijelu koji se odnosi na zakonska obilježja krivičnog djela prevara iz čl.244 Krivičnog zakonika Crne Gore, a izmijenjeni činjenični opis nije nepovoljniji za optužene. Dakle, činjenični opis iz optužnice je sadržao sva zakonska obilježja krivičnog djela prevara iz čl.244 Krivičnog zakonika Crne Gore i bez obzira što zakonska obilježja krivičnog djela računarska prevara iz čl.352 Krivičnog zakonika Crne Gore kao bitno obilježje ne sadrži dovođenje u zabludu, a koji elemenat je bio sadržan u činjeničnom opisu predmetne optužnice. Iz navedenog se zaključuje, a suprotno izjavljenim žalbama, da su optuženi iznoseći odbranu u odnosu na krivično djelo računarska prevara, iznijeli odbranu i u odnosu na krivično djelo prevara, imajući u vidu činjenicu da je krivično djelo računarska prevara samo poseban oblik prevare.

Neosnovani su iznijeti navodi žalbi da kriminalno udruženje može imati samo jednog organizatora i da postojanje dva organizatora isključuje mogućnost postojanja predmetnog krivičnog djela odnosno da bi se u tom slučaju moglo raditi o saizvršilaštvu. Shodno zakonskoj definiciji, krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 Krivičnog zakonika Crne Gore čini onaj ko organizuje grupu ili drugo udruženje koja ima za cilj vršenje krivičnih djela za koje se može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža kazna. Organizator

kriminalne grupe ili udruženja je lice koje određuje cilj stvaranja grupe ili udruženja, okuplja članove, kojima daje određene uloge i zadatke, organizuje cjelokupno funkcionisanje kriminalne grupe ili udruženja, bez kojeg kriminalna grupa ili udruženje ne bi moglo postojati. Nasuprot navodima izjavljenih žalbi, a polazeći od zakonske definicije kriminalnog udruživanja, Krivičnim zakonikom nije precizirano koliko kriminalna grupa ili udruženje može imati organizatora, odnosno da li može imati samo jednog ili više organizatora. Naime, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je optuženi M.Č., kao organizator kriminalnog udruženja osmislio plan djelovanja u cilju vršenja krivičnog djela prevara, dok je optuženi N.M., takođe kao organizator kriminalnog udruženja, vrbovao pripadnike tog udruženja, optužene V.S., S. K., D.K., B.P., R.V., B.P. i S. M., koji su prihvatili ulogu tog kriminalnog udruženja i učešća u njemu u cilju izvršenja krivičnog djela prevara, odnosno optuženi M.Č. je posredstvom optuženog N.M. i samom optuženom N.M. davao naloge u kojim poslovnim bankama u Crnoj Gori će optuženi pripadnici kriminalnog udruženja otvoriti devizne račune, što su oni i učinili, nakon čega je optuženi N.M. putem SMS poruka po otvaranju računa optuženom M.Č. prosledivao SMS poruke sa podacima o deviznim računima i instrukcijama za plaćanje, nakon čega je optuženi M.Č. sačinjavao i prosledivao naloge za transfer novca, sa lažnim podacima, da su stvarni vlasnici računa u stranim bankama naložili prenos sredstava sa svojih žiro računa na račune optuženih N.M., V.S., S.K., D.K., B.P., R.V., B.P. i S.M., koji računi su bili otvoreni kod domaćih poslovnih banaka i na taj način doveo u zabludu ovlašćena službena lica tih banaka, da putem swift poruka izvrše transfer novca. Po ocjeni ovog suda, iz naprijed navedenog proizilazi da su optuženi M.Č. i N.M. svojim radnjama zajedno organizovali kriminalno udruženje u cilju vršenja krivičnog djela prevara, da su njihove radnje međusobno uslovljene, zavise jedne od drugih, da su oba optužena preuzela na sebe svoj dio organizovanja kriminalnog udruženja, bez čega ne bi postojalo i funkcionisalo kriminalno udruženje u konkretnom slučaju. Imajući u vidu prednje navedene razloge, navodi žalbi da kriminalnu grupu ili udruženje u cilju vršenja krivičnih djela može organizovati samo jedno lice su bez osnova.

Suprotno iznijetim žalbenim navodima, prvostepeni sud je pravilno zaključio da su optuženi M.Č. i N.M. stvorili kriminalno udruženje, koje ima više od tri člana, kao i plan za izvršenje krivičnog djela prevara, a da su optuženi V.S., S.K., D.K., B.P., R.V., B.P. i S.M., kao pripadnici tog kriminalnog udruženja zajednički preduzimali radnje neophodne za funkcionisanje udruženja formiranog radi vršenja krivičnog djela prevara iz čl.244 Krivičnog zakonika Crne Gore, svjesni pripadnosti tom kriminalnom udruženju, što znači da je kod svih optuženih postojala svijest i volja za izvršenje predmetnog krivičnog djela, pa se u radnjama optuženih kao subjektivni element bića ovog krivičnog djela manifestovao direktni umišljaj. Pravilno je utvrđenje prvostepenog suda da su se optuženi udružili u grupu odnosno kriminalno udruženje u cilju vršenja krivičnog djela prevara, odnosno da su bili svjesni da postupajući na prethodno opisani način, lažnim prikazivanjem činjenica, dovode u zabludu ovlašćene službenike inostranih banaka, da na štetu tuđe imovine – oštećenih izvrše transfer novca na račune optuženih, izuzev na račun optuženog M.Č., pa su to i htjeli, a sve u cilju pribavljanja protivpravne imovinske koristi. Dakle, pripadnici kriminalnog udruženja su prihvatajući plan i naloge organizatora udruženja u cilju realizacije dogovora otvorili devizne račune na svoje ime, a optuženi M.Č. je prosledivao naloge, sa lažnim podacima da su stvarni vlasnici računa u stranim bankama naložili prenos sredstava sa svojih žiro računa, koje poruke su sadržale i instrukcije za plaćanje ka deviznim računima sa SWIFT kodovima optuženih pripadnika kriminalnog udruženja, koje instrukcije su preko optuženog N.M., putem SMS poruka dostavljane optuženom Čujoviću, na koji način su doveli u zabludu ovlašćena lica u bankama stranih država, koja su po prijemu naloga, postupali sa instrukcijama koje su u njima sadržane i izvršili transfer novčanih sredstava. S obzirom na prednje navedeno, pripadnici kriminalnog udruženja su bili svjesni da u okviru zajedničkog djelovanja, prihvatajući plan i naloge organizatora kriminalnog udruženja u cilju realizacije prethodnog dogovora, dovode u zabludu ovlašćena službena lica u bankama stranih država odnosno da su zajedničkim radnjama u okviru kriminalnog udruženja bitno doprinijeli izvršenju krivičnog

djela prevara, sa kojim ciljem je i formirano kriminalno udruženje, a u kom pravcu se žalbeni navodi pokazuju neosnovanim.

Po nalaženju Apelacionog suda, neosnovano se izjavljenim žalbama osporava pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja, kao i pravilnost izvedenih zaključaka iz prvostepene presude, jer je prvostepeni sud na osnovu dokaza izvedenih na glavnom pretresu i njihove svestrane ocjene, pojedinačne i u međusobnoj vezi, pa sve u vezi sa odbranom optuženih, pravilno utvrdio odlučne činjenice, koje je u prvostepenoj presudi valjano obrazložio i na kojima je zasnovao svoje zaključke o postojanju krivičnih djela kao i krivice optuženih.

Na osnovu izvedenih dokaza i nakon njihove pravilne ocjene, kao i pravilne ocjene odbrane optuženih, po ocjeni ovog suda, a nasuprot navodima izjavljenih žalbi, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da su optuženi M.Č., N.M., V.S., S.K., D.K., B.P., R.V., B.P. i S.M. izvršili krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, a optuženi M.Č., N.M., S.K., D.K. i R.V. u sticaju sa krivičnim djelom prevara iz čl.244 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, optuženi V.S. i B.P. u sticaju sa krivičnim djelom prevara iz čl.244 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, optuženi B.P. u sticaju sa krivičnim djelom prevara u pokušaju iz čl.244 st.4 u vezi st.1 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika Crne Gore i optužena S.M. u sticaju sa krivičnim djelom prevara u pokušaju iz čl.244 st.1 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika Crne Gore, činjenično opisana u izreci prvostepene presude, postupajući sa direktnim umišljajem.

Nasuprot navodima žalbe Višeg državnog tužioca, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je optuženog N. M. oslobodio optužbe kojom je predstavljeno da je izvršio krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore u sticaju sa krivičnim djelom računarska prevara iz čl.352 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, na osnovu čl.373 st.1 tač.2 Zakonika o krivičnom postupku, jer nije dokazano da je učinio djela za koja je optužen. I po nalaženju Apelacionog suda, provedenim dokazima na glavnom pretresu prvostepeni sud nije mogao nesumnjivo utvrditi da je optuženi N.M. zajedno sa svojim bratom optuženim N. M., u svojoj porodičnoj kući i u motelu "Šarović" za optuženog M.Č. obezbijedio uslove i tehničku podršku i od novca koji je pribavljen izvršenjem krivičnog djela sebi pribavio protivpravnu imovinsku korist u vrijednosti oduzetog putničkog motornog vozila marke "BMW", reg.oznake PJ DS 696, koji potiče od izvršenja krivičnog djela, kako mu je optužnicom stavljeno na teret. Polazeći od sadržine dva presretnuta telefonska razgovora između optuženog B.P. i optuženih N. i N.M., sadržine finansijske dokumentacije crnogorskih poslovnih banaka odnosno nalaza i mišljenja vještaka ekonomsko – finansijske struke, iz čega ne proizilazi da je optuženi N.M. imao otvoren račun u poslovnim bankama u Crnoj Gori, pravilno prvostepeni sud nije mogao utvrditi odlučne činjenice da je optuženi N.M. kao pripadnik kriminalnog udruženja u svojoj kući i motelu "Šarović" zajedno sa svojim bratom optuženim N. M.stvorio uslove i tehničku podršku optuženom M.Č., u cilju vršenja krivičnog djela računarska prevara iz čl.352 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore. Imajući u vidu prethodno navedeno, pravilno je postupio prvostepeni sud kada je u sumnji postojanja činjenica koja čine bitna obilježja predmetnih krivičnih djela odlučio na način kako je to povoljnije za optuženog, a shodno čl.3 st.3 Zakonika o krivičnom postupku i optuženog N. M. u nedostatku dokaza oslobodio od optužbe shodno čl.373 st.1 tač.2 Zakonika o krivičnom postupku, o čemu su u pobijanoj presudi dati uvjerljivi i dovoljni razlozi, koji navodima izjavljene žalbe nijesu dovedeni u sumnju i koje kao pravilne prihvata i Apelacioni sud.

Na utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakonik kada je radnje optuženih M.Č., N.M., V.S., S.K., D.K., B.P., R.V., B.P. i S.M. pravno ocijenio kao krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, u sticaju sa krivičnim djelom prevara iz čl.244 Krivičnog zakonika Crne Gore, i to radnje optuženih M.Č., N.M., S.K., D.K. i R.V. kao krivično djelo prevara iz čl.244 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, optuženih V.S. i B.P. kao krivično djelo prevara iz čl.244 st.3 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, optuženog B.P. kao krivično djelo prevara u pokušaju iz čl.244 st.4 u vezi st.1 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika Crne Gore i optužene S.M. kao krivično djelo prevara u pokušaju iz čl.244 st.1 u vezi čl.20 Krivičnog zakonika Crne Gore, pa ni Krivični zakonik nije povrijeđen na štetu optuženih, o čemu takođe ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti u smislu čl.398 st.1 Zakonika o krivičnom postupku.

Apelacioni sud je ispitao prvostepenu presudu i u dijelu odluke o kazni, koja se osporava žalbama Višeg državnog tužioca u Podgorici, branioca optuženog M.Č., branilaca optuženog N.M., branilaca optuženih V.S. i B.P., branioca optuženih B.P. i D.K., dok je u odnosu na žalbe branioca optuženog S.K. i branioca optuženih R.V. i S.M. primijenio odredbu čl.401 Zakonika o krivičnom postupku, kojom je predviđeno da žalba zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili zbog povrede Krivičnog zakonika obuhvata i žalbu zbog odluke o kazni, pa je našao da su žalbe Višeg državnog tužioca, branilaca optuženih V.S. i B.P., branioca optuženih B.P. i D.K., branioca optuženog S.K. i branioca optuženih R.V. i S.M. u tom pravcu neosnovane, a uvažio je žalbe branilaca optuženih M.Č. i N.M. i u odnosu na ove optužene preinačio prvostepenu presudu. Naime, po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud je pravilno utvrdio i u dovoljnoj mjeri vrednovao sve činjenice, odnosno okolnosti, koje su od uticaja na izbor vrste krivične sankcije i koje su od značaja da kazna u ovoj krivično-pravnoj stvari bude veća ili manja. U tom smislu, na strani optuženog V.S. prvostepeni sud je pravilno cijenio od olakšavajućih okolnosti njegove lične prilike, da se radi o relativno mlađoj osobi, koja je u vrijeme izvršenja krivičnog djela imala navršenih 24 godine života, dok je kao otežavajuću okolnost cijenio njegov raniji život, odnosno njegovu osuđivanost, što je utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije na ime optuženog, na strani optuženog S.K., prvostepeni sud je pravilno cijenio u odsustvu olakšavajućih okolnosti, kao otežavajuću okolnost njegov raniji život, odnosno osuđivanost, što je utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije na ime optuženog, na strani optuženog D.K., prvostepeni sud je pravilno cijenio kao olakšavajuću okolnost njegove lične prilike, odnosno imovno stanje, dok je kao otežavajuću okolnost cijenio njegov raniji život, odnosno njegovu osuđivanost, što je utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije na ime optuženog, na strani optuženog B.P. prvostepeni sud je pravilno cijenio kao olakšavajuću okolnost njegove lične prilike, odnosno relativnu mladost, s obzirom da je u vrijeme izvršenja krivičnih djela imao navršenih 24 godine života, dok je kao otežavajuću okolnost cijenio njegov raniji život, odnosno njegovu osuđivanost, što je utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije na ime optuženog, na strani optuženog R.V. prvostepeni sud je pravilno cijenio u odsustvu olakšavajućih okolnosti, kao otežavajuću okolnost njegov raniji život, odnosno osuđivanost, što je utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije na ime optuženog, na strani optuženog B.P. prvostepeni sud je pravilno cijenio kao olakšavajuću okolnost njegov raniji život, odnosno neosuđivanost, što je utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije na ime optuženog, dok otežavajućih okolnosti van elemenata bića predmetnih krivičnih djela nije bilo, na strani optužene S.M. prvostepeni sud je pravilno cijenio kao olakšavajuće okolnosti njene lične prilike, odnosno činjenicu da je majka jednog mladb.djeteta starog 5 godina i njen raniji život, odnosno neosuđivanost, što je utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije na ime optužene, dok otežavajućih okolnosti van elemenata bića predmetnih krivičnih djela nije bilo, pa je prvostepeni sud iste pravilno osudio na jedinstvene kazne zatvora i to optuženog V.S. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 10 (deset) mjeseci, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 05.09.2012.godine do 14.05.2014.godine, optuženog Sašu Klikovca na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) i 4 (četiri) mjeseca, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 13.09.2012.godine do 14.05.2014.godine, optuženog D.K. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od

1 (jedne) godine i 10 (deset) mjeseci, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine, optuženog B.P. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine, optuženog R.V. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine i 4 (četiri) mjeseca, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine, optuženog B.P. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 1 (jedan) mjesec, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine i optuženu S. M. na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, u koju kaznu joj se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine. I po ocjeni ovog suda, izrečene kazne zatvora ovim optuženim u navedenom trajanju srazmjerne su težini izvršenih krivičnih djela i stepenu krivice optuženih i za očekivati je da će se istim postići svrha kažnjavanja iz čl.32, a u vezi čl.4 st.2 Krivičnog zakonika. Ovo posebno ako se ima u vidu da se izjavljenim žalbama ne navode nove činjenice ili pak okolnosti koje bi imale uticaja da optuženim kazna zatvora bude izrečena u kraćem ili dužem vremenskom periodu, a koje prvostepeni sud nije imao vidu prilikom izricanja kazne ovim optuženima.

Uvažavajući žalbe branilaca optuženih M.Č. i N.M., Apelacioni sud je u odnosu na ove optužene preinačio presudu Višeg suda u Podgorici K.br.109/2013 od 16.07.2015.godine, u dijelu odluke o kazni, na način što je sud ovim optuženima primjenom čl.42 i 48 Krivičnog zakonika Crne Gore prethodno za krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, uzeo kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od po 2 (dvije) godine, dok im je za krivično djelo prevara iz čl.244 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore utvrdio kaznu zatvora u trajanju od po 3 (tri) godine, pa ih je sud primjenom čl.42, 48 i 51 Krivičnog zakonika Crne Gore osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od po 4 (četiri) godine i 6 (šest) mjeseci, u koju kaznu im se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru i to optuženom M.Č. od 31.08.2012.godine pa nadalje, a optuženom N.M. od 31.08.2012.godine do 14.05.2014.godine. Po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud je prestrogo odmjerio jedinstvene kazne zatvora optuženima M.Č. i N.M. u trajanju od po 6 (šest) godina i 6 (šest) mjeseci, jer nije u dovoljnoj mjeri cijenio olakšavajuće okolnosti i to na strani optuženog M.Č. njegove lične prilike, da je oženjen, otac jednog mladb.djeteta i njegov raniji život, odnosno činjenicu da nije osuđivan, što je utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije na ime ovog optuženog, a na strani optuženog N.M. njegove lične prilike, relativnu mladost, s obzirom da je u vrijeme izvršenja krivičnih djela imao navršених 25 godina života, dok je dao prenatlašen značaj otežavajućim okolnostima odnosno ranijoj osuđivanosti na strani optuženog N.M., što je utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije na ime ovog optuženog, pri tom imajući u vidu da na strani optuženog M.Č. nije bilo otežavajućih okolnosti van elemenata bića krivičnih djela, pa je Apelacioni sud, sa ovih razloga i radi pravilne individualizacije kazne, odlučio kao u stavu II ove presude.

U izreci pobijane presude je navedeno da se na osnovu čl.482 Zakonika o krivičnom postupku u vezi čl.112 i 113 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore od optuženih M.Č., N.M., S.K., D.K., B.P. i R.V. oduzima imovinska korist pribavljena izvršenjem krivičnog djela u ukupnom iznosu od ..... eura, koju su optuženi obavezni solidarno uplatiti u Budžet Crne Gore, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod pijetnjom prinudne naplate. Naime, iz sadržine nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka ekonomsko – finansijske struke od 17.12.2012.godine i dopune istog od 10.04.2013.godine je utvrđeno da optuženi M.Č. nije imao otvoren devizni račun u poslovnim bankama u Crnoj Gori, da je optuženi N.M. imao otvoren devizni račun kod Crnogorske komercijalne banke na koji račun je dana 24.07.2012.godine ostvaren priliv u iznosu od ..... CHF, odnosno nakon izvršene konverzije ..... eura, koji iznos je istog dana podigao sa svog računa i da je na

njegov račun istog dana izvršen transfer novca u iznosu od ..... CHF ili ..... eura, koji iznos je zbog sumnji u relevantnost inicijalnih instrukcija za transfer blokirani, iz kog razloga nije izvršen prenos novčanih sredstava na račun optuženog N.M., da je optuženi B.P. imao otvoren devizni račun kod Hipotekarne banke AD Podgorica i da je na taj račun dana 28.06.2012.godine ostvaren priliv u iznosu od ..... eura, koji iznos je istog dana podigao na šalteru navedene banke, da je imao otvoren devizni račun i kod Atlas banke AD Podgorica i da je na taj račun dana 02.08.2012.godine ostvaren priliv u iznosu od ..... eura, od kog iznosa je optuženi istog dana na šalteru banke podigao iznos od ..... eura, da je imao otvoren račun i kod Invest banke Montenegro (IBM) i da je na taj račun dana 03.08.2012.godine ostvaren priliv u iznosu od ..... eura, od kog iznosa je istog dana na šalteru banke podigao iznos od ..... eura, a dana 08.08.2012.godine na istom računu je ostvaren priliv u iznosu od ..... eura, od kog iznosa je istog dana na šalteru banke podigao iznos od ..... eura, da su optuženi R.V., S.K. i D.K. imali otvorene devizne račune u bankama u Crnoj Gori i to optuženi R.V. kod Komercijalne banke AD Budva, optuženi S.K. kod First Financial bank u Podgorici i optuženi D.K. kod ..... i da je na tim računima izvršen transfer novca i to na račun optuženog Vulevića iznos od ..... eura, na račun optuženog K. iznos od ..... eura i na račun optuženog K. iznos od ..... CHF odnosno ..... eura, koji iznosi su blokirani zbog sumnji u relevantnost inicijalnih instrukcija za transfer.

Imajući u vidu prethodno navedeno, po nalaženju Apelacionog suda, prvostepeni sud je odluku o oduzimanju imovinske koristi u odnosu na optužene R.V., S. i D.K. nepravilno donio, a shodno čl.389 st.2 Zakonika o krivičnom postupku je predviđeno da se odluka o mjeri bezbjednosti ili oduzimanju imovinske koristi može pobijati ako ne postoji povreda zakona iz čl.387 tač.4 ovog zakonika, ali je sud nepravilno donio ovu odluku ili nije izrekao mjeru bezbjednosti odnosno oduzimanje imovinske koristi, iako su za to postojali zakonski uslovi. Stoji činjenica da su ovi optuženi otvorili devizne račune kod banaka u Crnoj Gori, da je na tim računima izvršen transfer novca u određenim iznosima, ali su ti iznosi zbog sumnji u relevantnost inicijalnih instrukcija za transfer blokirani, što je utvrđeno iz nalaza i mišljenja vještaka ekonomsko - finansijske struke. Dakle, ovi optuženi nijesu podigli novac sa svojih deviznih računa, pa je prvostepeni sud nepravilno donio odluku o oduzimanju imovinske koristi od ovih optuženih. Nadalje, preinačenjem pobijane presude se mogu otkloniti sve mjere bezbjednosti, odluka o imovinsko - pravnom zahtjevu, odluka o troškovima krivičnog postupka, odluka o oduzimanju imovinske koristi i odluka o oduzimanju predmeta, u kojim slučajevima ne dolazi u obzir ukidanje neke od ovih odluka, jer nakon ukidanja neke odluke treba da se donese nova odluka, a o ovim odlukama nije moguće samostalno odlučivati kada je presuda o glavnoj stvari pravosnažna odnosno ukidanje presude zbog grešaka u odnosu na ove odluke ne dolazi u obzir, jer je presuda, u ostalom - glavnom dijelu pravilna, pa se zbog toga određena odluka otklanja. Odredbom čl.402 Zakonika o krivičnom postupku je predviđeno da ako drugostepeni sud povodom žalbe utvrdi da su razlozi zbog kojih je donio odluku u korist optuženog od koristi i za nekog od saoptuženih koji nije izjavio žalbu ili je nije izjavio u tom pravcu, postupiće po službenoj dužnosti kao da takva žalba postoji. S obzirom na prednje navedeno, Apelacioni sud je primjenom čl.389 st.2 i čl.402 Zakonika o krivičnom postupku uvažio žalbu branioca optuženog D.K. u dijelu odluke o oduzimanju imovinske koristi, a povodom te žalbe i po službenoj dužnosti u tom dijelu i u odnosu na optužene Sašu Klikovca i R.V. preinačio presudu Višeg suda u Podgorici K.br.109/2013 od 16.07.2015.godine, tako što je iz ove presude u odnosu na optužene D.K., S.K i R.V. odluku o oduzimanju imovinske koristi otklonio.

Ovaj sud je cijenio i ostale navode u izjavljenim žalbama i odgovorima na žalbu Višeg državnog tužioca u Podgorici i našao da su isti bez uticaja na drugačije presuđenje, a odgovori na te navode sadržani su u razlozima prvostepene presude, koje prihvata Apelacioni sud.

Sa iznijetih razloga, a na osnovu čl.406, 409 st.1 u vezi čl.389 st.2 Zakonika o krivičnom postupku, odlučeno je kao u izreci ove presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE

Podgorica, 14.04.2016.godine.

Zapisničar, PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA,

Milica Rašović,s.r. Zoran Smolović,s.r